

Prioritet, at der til Kreditforeningens Efterretning er vurderet lidt lavt. Følgen vil let blive den, at 1ste Prioriteterne blive smaa og 2den Prioriteterne som Følge deraf store i disse Ejendomme. Men saa vil ganske vist de 200,000 Kr., der ere stillede til Raadighed om Aaret af Statslaanefonden, ikke række ret vidt. Derfor tror jeg, at praktisk set er denne Bestemmelse meget uheldig, og den kan jeg ikke modtage.

Endelig har det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) stillet to Underændringsforslag, og et Ændringsforslag. Det første Underændringsforslag gaar ud paa, at der i Flertallets Ændringsforslag under Nr. 15 efter Ordet „Landejendom“ skal indføres „hvoraf mindst Halvdelen ligger...“. Det vil altsaa sige, at naar blot Halvdelen af en Ejendom ligger i Kommunen, skal denne kunne købe den til Udstykning. Det forekommer mig nu, at det vilde være meget lidet heldigt at trække en saadan bestemt Linie, at man siger, at naar Halvdelen ligger inden for Kommunens Grænser, *kunne* de, og naar en Smule over Halvdelen ligger udenfor, saa *kunne* de ikke købe Ejendommen. Jeg mener, at som Ændringsforslaget under Nr. 15 er affattet, maa det forstaas saaledes, at naar en Landejendom i det hele og store ligger indenfor en Kommunes Grænser, maa Finansministeren være berettiget til at give Laan til Kommunen til Udstykning. Og det bliver da en Skønsag fra Administrationens Side, om man kan sige, at den i det hele og store ligger indenfor Kommunens Grænser; selvfølgelig har det ingen Betydning om der ligger en enkelt Parcel udenfor Kommunes Grænse. Men maaske kan man til 3die Behandling finde en Redaktion, der noget nærmere præciserer dette, og det skal jeg ikke have noget imod.

Derimod finder jeg det uheldigt at vedtage det Underændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds til Flertallets Ændringsforslag til § 10. Det ærede Medlems Forslag angaar Kommunens Forpligtelsesforhold overfor de Parceller, som den bortfæster, men saa vidt jeg kan skønne, er det i Virkeligheden ikke andet end det,

som staar i Flertallets Ændringsforslag til en ny § 10, hvor det hedder: „For Laanene i den til Udstykning bestemte Ejendom og i Parcellerne hæfter Kommunen Kasse, saa længe Kommunen staar indtegnet som Ejer“. Det vil altsaa sige: Kommunekassen hæfter baade for den Hovedparcel, der er tilbage, og for de Parceller, der ere bortfæstede, for der staar Kommunen indtegnet som Ejer, men efterhaanden som Parcellerne blive givne til fri Ejendom, hæfter Kommunen ikke. Derved opnaar man altsaa det, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds ogsaa tilsigter, nemlig at Kommunerne komme til at staa som en Art Godsejere for de Husmænd, som have faaet Huse i Fæste.

Endelig har det ærede Medlem stillet et Forslag om, at der som en ny § 11 indføres: „Fortrinsvis Adgang til at faa Laan af det offentlige ifølge denne Lov have saadanne Kommuner, der ville bortfæste de udstykkede Parceller i „Arvefæste uden Ret til at sælge eller pantsætte“. Se, det er nu en Art af Fæste, som det ærede Medlem personlig og specielt sværmer for, og jeg ser godt, at der kan anføres mange gode Grunde for „Arvefæste uden Ret til at sælge eller pantsætte“. Men jeg siger om det, som jeg sagde i Begyndelsen, at det maa man lade Folk selv om, og da det Forslag, der er stillet herfra min Side, hjemler Ret til ogsaa at etablere dette Arvefæste — der er intet, der udelukker det —, mener jeg, man har naaet alt det, som med Rimelighed kan fordres. At give den ene Slags Besiddelsesform en fortrinsvis Ret, vil jeg ikke gøre og derfor lige saa lidt gøre det med Hensyn til denne Art af Fæste som med Hensyn til nogen anden Art af Besiddelsesform.

Hermed skal jeg anbefale, at man stemmer for Flertallets Ændringsforslag, medens jeg ikke kan give min Tilslutning til de Ændringsforslag, der ere stillede af Mindretallet under Nr. 1, og heller ikke til dem, der ere stillede af Mindretallet under Nr. 2 og af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, idet jeg bemærker om Ændringsforslagene af Mindretallet under Nr. 2, at Ændringsforslaget under Nr. 11 i Betænkningen maa jeg be-